

30. jul. 1973

FAKTA

Dato:
30. jul. 1973

Sidetæl:
Rød blå bd 14 s. 15-24

Generelle kommentarer:
Agnes Martin. Amerikansk kunstner
(1912-2004).
Germano Celant. Italiensk
kunsthistoriker, kritiker og kurator
(1940-2020).
Rene Thevenin & Paul Coze: Moeurs
et Histoire Des Indiens Peaux-Rouges
(1928).
Dan Flavin. Amerikansk kunstner
(1933-1996).

TRANSSKRIFTION

30-7-73.

Om Agnes Martin skriver Germano Celant i Flush-Art – – –

“– the form is not important, but the disposition.”

“Her works then are similar to the indians “vision” they are timeless structures which denote knowledge and experience not a theoretical –”

“ – american-indian art is actually a stylized art beyond all description, conventional and magic, which keeps repeating some forms and line combinations, imagined in a far past and reproduced according to present experience without noticeable modifications”

Thevenin & Coze

Cit: i ovennævnte artikel

Jeg noterer disse løsrevne citater fordi de igen fører mig tilbage til udgangspunktet med “R+B” : dette at kunne gentage den samme formstruktur, men hvergang med et nyt indhold.

Har jeg beskæftiget mig tilstrækkelig lang tid med begreberne omkring: kunsten er ikke alene malerkunst – kunst behøver ikke se ud som kunst – alt i hverdagen kan være kunst - tænk udenfor de sædvanlige kunstneriske baner – kort sagt hele efterdønningen af nydada – antikunst – Fluxus – o.s.v

Har jeg beskæftiget mig med disse for mig fascinerende og på mange punkter bekræftende synspunkter – opstår der en helt uvilkårlig trang at rive mig løs fra et område der er så opblandet med fremmedelementer at det let slører selve kærnen – kunsten.

Her er det så hvergang “R+B” kommer ind og det er formodentlig årsagen til denne idees oprindelse. Hvergang jeg begynder at beskæftige mig med denne ide opstår det problem at den er baseret på maleriets teknik og derved ikke kan undgå at føre mig tilbage til det jeg har søgt at løsrive mig fra. (Dan Flavins fund af lystofrøret er helt genial – idet han her har undgået en teknik der har tilknytning til maleri og skulptur). Ved “R+B” kommer jeg i et underligt bagvendt forhold såvel til malerkunsten som til hele den holdning jeg med årerne er nået frem til.

Jeg vil forsøge via maleriets teknik at fornægte maleriet hvilket sikkert er umuligt. Jeg anvender de to farver Rød + Blå og tror via deres kontrasterende uforenlighed at kunne benægte - undertrykke begrebet farve - med trods deres uforenlighed vedbliver de med at være en rød og en blå farve. Jeg vil fornægte formstrukturen ved en yderliggående neutralitet – men ikke destomindre er det to kvadrater der til sammen danner et rektangel – selv i neutraliteten gør formstrukturen sig trods alt gældende.

Man kan så, som så mange gange før stille spørgsmålet: hvorfor er det så vigtigt at undgå malerkunsten? Fordi malerkunsten i den europæiske tradition er gjort lig med selve (den visuelle) kunst.

“WHEN WORDS SUCH AS PAINTING AND SCULPTURE ARE USED THEY CONNOTE A WHOLE TRADITION AND IMPLY A CONSEQUENT ACCEPTANCE OF THIS TRADITION, THUS PLACING LIMITATIONS ON THE ARTIST WHO WOULD BE RELUCTANT TO MAKE ART THAT GOES BEYOND THE LIMITATIONS.”

SOL LEWITT.

Det er evident at i selvsamme øjeblik man bruger farvestof — lærred — pensler — hele malerteknikkens værktøj binder man sig til disse materialers muligheder og grænser. Disse grænser består bl.a i at der så at sige i dette værktøj er indbygget en så lang tradition at den belaster værktøjet og derved tanken. Dette medfører at man, selvom man tror at gøre det, ikke kan tænke og handle frit, trods alle de kolbøtter modernismen har slået med maleriets teknik har den som en lænkehund været bundet til de naturlige materielle grænser der er for hvordan et maleri kan se ud. Det er således i selve sagens natur ved hjælp af denne teknik at bevæge sig i ukendte tankebaner. Mange vil, og med en vis ret, kunne hævde at kunsten ikke drejer sig om foranderlighed — at det jo netop var modernismens achilleshæl at den troede at kunne forandre — ja revolutionere kunsten.

Men hele malerkunstens tradition og ikke mindst modernismens — har forblændet os i en sådan grad at vi meget vanskeligt lader os overbevise om at den visuelle kunst ikke alene er maler- eller billedhuggerkunst, hvilket har medført at vi har glemt visuelle udtryksformer som dansen — skriften — tatovering — beklædning — brugs eller luksusobjekter af enhver slags — arkitekturen — filmen — teatret — bogen — avisen — T.V. — fotografiet — o.s.v ser man sig omkring åbner sine øjne og tænker sig lidt om vil man opdage et utal af visuelle udtryk og fænomener som ikke er hverken malerkunst eller skulptur.

Men – samfundet er interesseret i at den visuelle kunst holder sig indenfor rammen eller bliver på soklen, en bekræftigelse af at kunsten kan findes andre steder f.eks indenfor medier som anvendes af samfundet selv (T.V – radio – film – presse –) er man kun interesseret i at undertrykke – med blid hånd naturligvis. Hele denne sociale samfundsmæssige side af sagen kan jeg naturligvis være ligeglad med idet hvad jeg laver ikke indeholder et budskab eller i det hele taget bevæger sig indenfor områder som kan interesserer ret mange. Mit arbejde består i forsøg – undersøgelser – eksperimenter – indenfor det kunstneriske område, det består ikke i at prøve på at frembringe mesterværker.

Det som interesserer mig er hvad kunst kan være – hvad en kunstnerisk tanke og handling er. Disse forsøg – undersøgelser – eksperimenter vil

blive hæmmet i sin udfoldelse i sin mulighed for at tænke ad andre veje end de sædvanlige hvis jeg lader mig binde af en teknik som maleriets. Derfor er "R+B" ideen på samme tid rigtig og forkert. Rigtig fordi den var en undersøgelse af hvor meget af kunsten der lå i selve udseendet i selve den måde kunstobjektet fremtræder på. Forkert fordi det meget hurtigt viste sig, netop på grund af teknikken, at blive et spørgsmål om æstetiske valg, farvens perceptible virkning – deres indbyrdes forhold – deres forhold til strukturen som bære dem, strukturens forhold til arealet – størrelsen og så fremdeles.

Det ender slet og ret med at man efter et vis stykke tid vil sidde og nusse med de to farvefladers stofflige – valørmæssige – klangmæssige – og hvad ved jeg forhold til hinanden – at man simpelthen ender i den rene malerisk koloristiske fornemmelses afgrund – der hvor valg ikke alene bliver så hårfint subtile, men også så postulerede at det hele ender i et spørgsmål om smag.

Det problem der stadig står uløst er derfor at finde en fremgangsmåde som hverken ender i de ovennævnte faciliteter eller i at man ser sig nødtvunget til at kaste sig i armene på et overflødigshorn af ting der ikke har med kunsten at gøre. Mit arbejde med Postkort er i denne henseende en slags kompromisløsning, jeg undgår farveproblemet, men beholder et strukturproblem idet jeg jo opererer med selve postkortets størrelse – format – og i en vis udstrækning dets motiv – ligesom jeg jo ikke undgår at Postkortet er et fremmed (urent!) element medførende en balast af extraassociative elementer som er unødvendige for kunsten. Til syvende og sidst vil en nærmere analyse af disse Postkortarbejder vel også vise at de stadig har forbindelse bagud til det maleriske – til malerkunsten (hvorfor skulle man eller modtage dem så positivt i Danmark?).

Det er et spørgsmål om man ikke kunne overvinde denne alliance med det maleriske ved netop (hvad jeg jo tidligere har benægtet) at gå udfra Postkortet's motiv - og hverken tage hensyn til dets format – størrelse – farve – struktur herved ramler man selvfølgelig lige ind i det anekdotiske litterære medmindre man på en eller anden mystisk vis også kan forcere denne hurtel.

HVORFOR MÅ R+B IKK VÆRE MALERI?

?

4. R+B - LITO'S

1. HUSE.
  2. STOLE.
  3. BORDE.
  4. HUSE.
-

Huse nr 4 med fotograferet hus Rødt i Rødt – Blåt i Blåt (som Bilerne i bogen)

Som konturhuse
meget, meget tynd kontur

Eller – Rødt hus på Rød – Blåt på Blå

Ideen med at indfører objekter i R+B er måske en løsning på problemet med den abstrakte stil som klæber ved hele propositionen.

SENG.

- sig heder i tydel, et vist film mere,
event skve partikler, maskinens støj - o.s.v.
disse som i ude tydelige uregelmæssig-
heder som man almindeligvis
sketikke bemærker vil her blive
der drejer sig om et "fund"
billedt - en monochrom farve blive
bemærket.

KINEMATOGRAFISK
ROUGE + BLEU.

30-7-73.

Om Agnes Martin skriver
Germaine Celant i Flush-Art - -
" - the form is not important,
but the disposition."
"Her works then are similar to the
indians "vision" they are timeless
structures which denote knowledge
and experience not a theoretical -"

" - american - indian art is actually
a stylized art beyond all description,
conventional and magic, which keeps
repeating some forms and line combi-
-nations, imagined in a far past and
reproduced according to present experience

Stille spørgsmål: hvorfor er det
så vigtigt at undgå malerkunsten?
Fordi malerkunsten i den europæiske
tradition er blevet givet lig med
selve (den visuelle) kunsten.

"WHEN WORDS SUCH AS PAINTING
AND SCULPTURE ARE USED, THEY
CONNOTE A WHOLE TRADITION
AND IMPLY A CONSEQUENT ACCEP-
-TANCE OF THIS TRADITION, THUS
PLACING LIMITATIONS ON THE
ARTIST WHO WOULD BE RELUC-
-TANT TO MAKE ART THAT
GOES BEYOND THE LIMITATIONS".
SOL LEWITT.

Det er vigtigt at i selv samme
øjeblik man bruger fjerde staf - herred
- pensler - hele malerfeltet i hånden væk
binder man sig til disse malerens
munkhed og grænser. Disse grænser
består bl. a. i at der så at sige
i dette værktøj er indbygget en så
lang tradition at den belastning
værktøjet og derved funktion. Dette
medfører at man, selv om man
der at gøre det, ikke kan tænke
og handle frit, trods alle de kul-

- Vælger modernismen her stiel med
maleriets teknik her den som en
hængebundt værd bundet til de
naturlige materielle yndes- der er
for kvinden at maleri blev se ud.
Det er således i selve sugns maler
ved hjælp af denne teknik at be-
-væge sig i ukendte jante lande.
Mange vil, og med en vis ret, kunne
have et kunstner i hke drejer sig
om forenelighed - at det er netop
var modernismens uhyllighed at
den troede at kunne ferende
- ju revolutionær kunstner. tradition
Man hele maler kunsten tradition
og i hke mindst modernismens - har
forbløndet os i en så den opud at
i meget kunstligt leder os over
- vise om at ~~kunsten~~ den visuelle
kunst i hke ~~at~~ alone er maler-
eller billedkunst, hvilket her
medført at vi har glædet visuelle
udtrykkes former som dansen - skriften
television - teledning - bøger eller
boksens objekter af en hver slags -
arkitektur - filmen - teater - byg-
- arden - J.V. - juleopspil - o. s. v.
Ser man sig om omkring ~~af~~ åbner
sine øjne og tænker sig lidt om

vil man opdage et antal af
visuelle udtryk & fenomener som
ikke er hverken malerkunst eller
skulptur.
Man - som fundet er interesseret i
af den visuelle kunsten kunst holder
sig inden for rammen & eller bliver
på søgning, en betydelighed af at
kunsten kan findes andre steder
f.eks. inden for ~~områder~~ medier som
-radio - film - presse -) er man
kan interesseret i at undersøge
- med blid hænd naturligvis.
Hele denne sociale samfundsmæssige
side af sagen kan jeg naturligvis
være høj glad med, idet hvad
jeg laver ikke indeholder et bud-
-skab eller i det hele taget berører
sig inden for områder som kan
interessere ret mange. Mit arbejde
består i fysisk - undersøgelser - eksperimenter
- områder inden for det kunstneriske
område, der består ikke i at prøve
på at frembringe mesterværker.
Det som interesserer mig er hvad
Kunst kan være - hvad en kunst-
-neriske tanke & handling er. Disse

forsøg - undersøgelser - eksperimenter vil
blive hammet i sin udførelse i
sin mængde for at tænke ud andre
veje end de sedvante hvis jeg
lader mig binde af en teknisk
som maleriet.
Der er "R+B", idem på samme
lidt rigt og forklar. Riget for
den var en undersøgelse af hvor
meget af kunsten der lå i selve
indseendet i selve den måde kunst-
-objektet fremtræder på. Forklarer faktisk
der meget hurtigt viste sig, netop
på grund af teknisk, at blive
et spørgsmål om æstetiske valg,
forrens perceptible indvirkning - deres
indtryks forhold - deres forhold til
strukturen som bare den, strukturs
forhold til areal - størrelsen og
så fremdeles.
Der ender sled og vel med at man
efterså et vist stykke tid vil sidde
og misse med de for farve fladers
skæftige - vulgære messige - klange messige-
g hvad ved jeg for hold til hin-
-anden - at man simpelthen ender
i den rene maleriske historiske
forrenmælses af grund - der hver valgne

ikke alene bliver så højint subtile,
men også så postulerede at det
helt ender i et spørgs mål om
smag.

Det problem der stadig står uløst
er derfor at finde en fremgangs-
- måde som hverken ender i
de ovennævnte fejltilstande eller i et
man ser sig, med drængel til et
kruste sig, uanset på et over-
- fløjdheds horn af ting der ikke
- har med kunstens værdi at gøre.
Mit arbejde med Postkort er i
denne henseende en slags kom-
- promisløsning, jeg undgår fjerre-
- problemer, men jeg holder et
strukturel problem i det jeg er opmærksom
med selv postkortets styrelse-fer-
- med - og i en vis udstrækning dets
- motiv - lige som jeg er ikke und-
- går at Postkortet er et frem-
- med (uvent!) element med fremde
en bestand af et for associative
elementer som er uundværlige
for kunstner. Til supplerende og sidst
vil en nærmere analyse af
disse Postkort arbejde, vel også vise

at de stadig har forbindelse beyond
til det maleriske - til malerkunsten
(hvorfor skulle man eller måske
den så positivt i Danmark?).
Det er et spørgsmål om man
ikke kunne overvinde den med
alliance med det maleriske ved
meget (hvede) ja lidt mere har
benægthed) at gå ned på Postkøles
motiv - og hvor den tage hensyn til
dets format - størrelse - farve - struktur.
haved rumler man selv følge lige
lige ind i det andet det er lidt
-røre med mindre man gør en
eller anden rymtiske is også kan
fæser den med hvidt.

HVORFOR MÅ R+B
IKKE VÆRE MALERI?

?

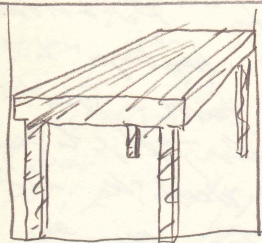
4. R+B - LITO'S

1. HUSE.

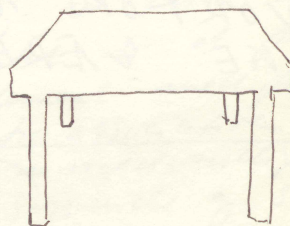
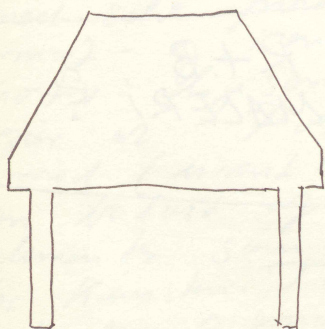
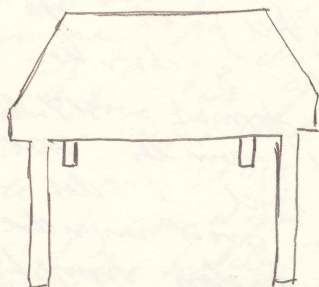
2. STOLE.

3. BORDE.

4. HUSE.

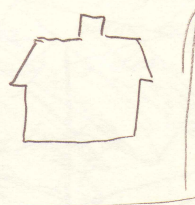

Kvadrat

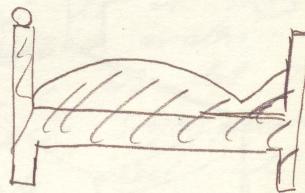
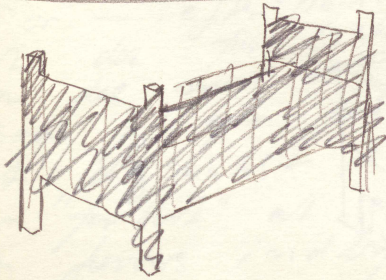
Huse nr. 4 med fotografisk hus
Rødt i Rødt - Blåt i Blåt
(Som Bilerne i bogen)

Som Konstruktør
meget, meget tyndt Konstr.

Eller - Rødt hus på Rødt - Blåt
på Blå

I den med et indføjet element
i R+B er måske en HSMing
på problemet med den "absolte
stil" som vilde ved hele projekti-
-tionen.

GENC.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

